

הגהות הב"ח

לעזי רש"י

מוסף רש"י

ש"מ מקובצת

החלטה

נפלא ארעא חוששין. אף על גב דנפילה צעין עד שיפול מעשרה טפחים כדליתא בפרק שור שנגח את הפרה (ב"ק דף ק"ז:) ומכריסא דתורא עד ארעא ליכא אלא ארבעה טפחים כדאמר רב (דף ק"ח.) מ"מ חיישין הכא משום דנפיל מחמת הכהלים שנגמזין וזאת הנה:

שָׁדוּ לָהוּ אִמְתַּנִּייהוּ שָׁדוּ לָהוּ
זַיִשִּׁינָּהּ וְהָנִי מוֹלִי דָאֶהֱרִינְהוּ
מַעֲלִייתָא הוּא דַּעֲבָדִי אִמְרִי
בְּבָה לָה כֻּלְּפִי זֻנְבָה עַל זֻנְבָה
לָהּ אִין חוּשְׁשִׁין מִשּׁוּם רִיסוּקִי
נָּה וְאִי אֵית בָּה קִטְרִי חַיִּישִׁין
בֵּית הָרַחֵם אִין בּוּ מִשּׁוּם
יַע לָךְ סִיְתִינוּק בִּן יוֹם אֶחָד
מִסְמָא

מתניה ולא על הצלעות וכן על זנבה והלכה
היא קאמר: ואי שלים חוטר אפלגא דגבא.
זר לרוחב הגב חיישינן לחוט השדרה:
דזיו ואין צריך להשהותו מעת לעת:
מטמא

אמתניהו שדו להו. אהדרינהו ודאי חיישנן דאהדרינן
אין מרסקין אותו. בית הרחם אין בו משום ריסוקי אי

שמינה הלכה ט
סמג עשין סג טוש"ע יו"ד
סי נח סעיף יא:
קמב ד מיי שס הל"י סמג
שס טוש"ע יו"ד סי
לכ סעיף ז [ח]:
קמא ה ו מיי שס סמג
טוש"ע יו"ד:
סי נח סעיף ט:
קמב ז מיי שס הל"י
טוש"ע שס סעי'
יב:

קמג ח מיי שם הליג
קמג שם טוש"ע
י"ד קי' לז סעי' ו:
קמג ט מיי שם הליג
וע"ש קמג שם
טוש"ע י"ד [קי' טו סעי'
ז] וסימן נח סעי' ג:
קמג י מיי פ"א מהל'
מור"מ הלכה ד:

רבינו גרשום

אוכל] (כר' כלומר אוכל):
משני צדדין טרפה. והנה
שניקבו לחוץ. ונמצא עליו
קורט דם בסוף המחט
מצד (אחד) אחר. הגליד
פי המכה שיבש פי המכה
והיה בו מלנ"ט. למאי
נפקא מינה למקח וממכר
היכי דמי שבתוך ב' ימים
שמוא שחתו ומצא ר' ימים

אורות מחט הוגלד פי המכה
בירדוד שקודם שקנאו הירע
בו ומקחו מקח טעות לא
הוגלד פי המכה זהו אומה
בכרשותך אירע לה וזה אמה
בכרשותך אירע לה המוציא
מחברו עליו להביא עדים
שכרשות מוכר אירע לה
ודאם לא יביא עדים
(א)ישבע המוכר שלא אירע
למכור

[illegible][illegible]

צימרא בעלמא הוא דנקיט
לבעלים בלילה דרך כותל
ים כלומר כשנולד

(א) הדבר נ"ע היאך יוכל לישבע צברי שלא אירע לה צרשותו ויש ליישב.